

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj:39 0 K 056847 23 Kž
Zenica, 05.05.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Bajramović Softić Amele, kao predsjednice vijeća, te sudija Maličbegović Enesa i Kokor Srećka, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optuženih Ahmić Elvedina i drugih, zbog krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, povodom žalbi branilaca optuženih, advokata Prnjavorac Fuada, Hadžić Ragiba i Ahmetović Dine, izjavljenih protiv presude Općinskog suda u Tešnju, broj: 39 0 K 056847 19 K od 12.12.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana, 05.05.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbijaju se žalbe branilaca optuženih Ahmić Elvedina, Đogić Muhibije, Karahmet Ruvejde, Alić Belmine i Džafić Halide, kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Tešnju, broj: 39 0 K 056847 19 K od 12.12.2022. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Tešnju, broj: 39 0 K 056847 19 K od 12.12.2022. godine, optuženi Ahmić Elvedin oglašen je krivim zbog krivičnog djela zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, a optuženi Đogić Muhibija, Karahmet Ruvejda, Alić Belmina i Džafić Halida, zbog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH u vezi sa članom 31. KZ FBiH, te im je izrečena uslovna osuda, kojom je optuženom Ahmić Elvedinu utvrđena kazna zatvora u trajanju od 7 mjeseci, te je istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine od dana pravosnažnosti prvostepene presude ne počini novo krivično djelo, a optuženim Đogić Muhibiji, Karahmet Ruvejdi, Alić Belmini i Džafić Halidi su utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 6 mjeseci, te je istovremeno određeno da se kazne zatvora neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od dvije godine, od dana pravosnažnosti prvostepene presude, ne počine nova krivična djela.

Na osnovu člana 199. stav 2. tačka g) u vezi sa članom 202. ZKP FBiH, optuženi su dužni na ime troškova krivičnog postupka platiti iznos od po 100 KM, u roku od 30 dana, od dana pravosnažnosti prvostepene presude.

Prvostepenom presudom oštećeni M. S. je sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv prvostepene presude branilac optuženog Ahmić Elvedina, advokat Prnjavorac Fuad iz Tešnja je izjavio žalbu i to zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji.

Branioci optuženih Đogić Muhibije, Karahmet Ruvejde, Alić Belmine i Džafić Halide, Hadžić Ragib i Ahmetović Dino, advokati iz Zenice su izjavili žalbu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i zbog odluke o krivičnoj sankciji.

Ovaj sud je razmotrio žalbe branilaca optuženih, izjavljene protiv prvostepene presude, pa je nakon održane sjednice vijeća, te izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

Obe žalbe branilaca pobijaju prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) i k) ZKP FBiH. U žalbama se navodi da je prvostepena presuda kontradiktorna, da nema razloga o odlučnim činjenicama, a žalbom branilaca Hadžić Ragiba i Ahmetović Dine prvostepena presuda se odbija i zbog nedostatka obrazloženja u pogledu zajedničkog dogovora za izvršenje krivičnog djela od strane optuženih Đogić Muhibije, Karahmet Ruvejde, Alić Belmine i Džafić Halide. U žalbi se navodi da tužilaštvo nije dokazalo postojanje zajedničkog dogovora između naprijed navedenih optuženih za izvršenje krivičnog djela, a iz obrazloženja prvostepene presude uopšte se ne vidi koji dokazi potvrđuju zajednički dogovor optuženih za izvršenje krivičnog djela. Prema braniocima Hadžić Ragibu i Ahmetović Dini neprihvatljivo je obrazloženje prvostepenog suda kada je u pitanju umišljaj optuženih dat na strani 34. obrazloženja pobijane presude, jer to obrazloženje ne može zamijeniti dokazanost činjeničnog utvrđenja, a koji bi se odnosio na zajednički dogovor optuženih Đogić, Karahmet, Alić i Džafić.

U žalbi branioca Prnjavorac Fuada navodi se fragmentalni dio pobijane presude, a na osnovu kojeg ovaj branilac smatra da je postupajući sudija povrijedio načelo prezumcije nevinosti. Postupajući sudija treba da bude nezavisan u svojoj odluci, te da svojim odlukama ne povređuje načelo nevinosti.

Obe žalbe smatraju da se presuda ne može zasnivati na iskazu oštećenog M. S., kao ni na iskazu svjedoka L. A., a posebno što su svjedoci odbrane isključili bilo kakvo protupravno djelovanje optuženih lica.

Iz iskaza svjedokinje odbrane B. H. proizilazi da su optuženi postupali u skladu sa propisanom procedurom, a da je bila obaveza oštećenog M.S. da obavijesti direktora OŠ „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima, općina Tešanj da je zasnovao radni odnos u drugoj osnovnoj školi. U žalbi branilaca Hadžić Ragiba i Ahmetović Dine je navedeno da iskaz svjedokinje B. H. isključuje bilo kakvo protupravno djelovanje optuženih lica, a posebno što je ista u svom iskazu navela da čak 48 kandidata nije dostavilo pismenu izjavu o odustanku na radno mjesto. Iz žalbi branilaca optuženih vidi se da se odgovornost prebacuje na oštećenog M. S., koji je prema odbrani bio dužan da obavijesti OŠ „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima o zasnivanju radnog odnosa u drugoj školi.

Prema odbrani, to što je oštećeni zasnovao radni odnos u OŠ „9. Septembar“ u Medakovu, predstavlja odustanak oštećenog M. S. za zasnivanje radnog odnosa u OŠ „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima.

Žalitelji smatraju da direktor i predsjednik i članovi Školskog odbora, nisu povrijedili konkursnu proceduru, odnosno da nisu postupili suprotno članu 5. Kriterija o načinu bodovanja kandidata prilikom zasnivanja radnog odnosa nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja i

ostalnih radnika u osnovnim i srednjim školama i đačkim domovima na području ZE-DO kantona, jer je oštećeni zasnivanjem radnog odnosa u drugoj školi, faktički odustao od konkursa za radno mjesto u OŠ „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima.

Žalbama se osporava umišljaj optuženih za izvršenje krivičnog djela, kao i nastala posljedica.

Suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora, nalazimo da prvostepeni sud nije načinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) i k) ZKP FBiH, odnosno da prilikom donošenja pobijane presude nije povrijeđeno pravo na odbranu optuženih, te presuda nije nerazumljiva i kontradiktorna.

Prvostepena presuda sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama, te jasno opredjeljenje prvostepenog suda na osnovu kojih dokaza je utvrđena krivična odgovornost, kako direktora Osnovne škole „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima, tako i predsjednika Školskog odbora, te njegovih članova.

Prvostepeni sud je izvršio pravilnu i potpunu ocjenu dokazne građe, kao i iskaza oštećenog M.S. i inspektora Lope Amira, kao i materijalnih dokaza koji se odnose na konkursnu proceduru, nakon čega je logično zaključio da su optuženi, prilikom sprovođenja konkursne procedure, postupili suprotno članu 5. Kriterija o načinu bodovanja kandidata prilikom zasnivanja radnog odnosa nastavnika, stručnih saradnika i odgajatelja i ostalih radnika u osnovnim i srednjim školama i đačkim domovima na području ZE-DO kantona, jer su u radni odnos primili O. M., kandidata pod rednim brojem 22. na konačnoj listi, a ne kandidata pod rednim brojem 21. M. S., iako su znali da kandidat M.S. nije odustao od izbora na radno mjesto u OŠ „Džemal Bijedić“ u Miljanovcima, čime su počinili predmetna krivična djela sa posljedicom koja je navedena u činjeničnom supstratu.

Odgovornost optuženih se ne može isključiti činjenicom što je oštećeni M. S. zasnovao radni odnos u OŠ „9. Septembar“ u Medakovu, jer optuženi, a kako je to navedeno u činjeničnom supstratu nisu mogli preduzimati radnje, a koje se odnose na primanje u radni odnos O. M. na mjesto nastavnika razredne nastave, a koja se nalazila pod rednim brojem 22. na konačnoj listi, jer kandidat M. S. nije odustao od izbora na radno mjesto u OŠ „Džemal Bijedić“. Izbor narednog kandidata sa konačne liste mogao se izvršiti isključivo nakon što se pribavi pismena izjava prethodnog kandidata koji ispunjava uslove za zasnivanje radnog odnosa o njegovom odustanku od zasnivanja radnog odnosa.

Dakle, dokazi koje je prvostepeni sud prihvatio za donošenje sudske odluke, jasno potvrđuju da su optuženi bili upoznati sa kriterijima konkursne procedure, te da je istima bilo poznato da narednog kandidata mogu izabrati, odnosno uzeti sa liste, isključivo ako je prethodni kandidat dostavio pismenu izjavu o odustanku sa radnog mjesta.

Prvostepeni sud je detaljno obrazložio u čemu se ogleda odgovornost direktora škole, kao i predsjednika i članova Školskog odbora, te je pravilno zaključio da su u radnjama optuženih lica sadržani svi elementi krivičnog djela za koje su oglašeni krivim, a kako je to bliže navedeno u izreci pobijane presude.

Branioci Hadžić Ragib i Ahmetović Dino smatraju da tužilaštvo nije dokazalo zajednički dogovor za izvršenje krivičnog djela od strane optuženih Đogić Muhibije, Karahmet Ruvejde, Alić Belmine i Džafić Halide, te da se prvostepena presuda nije bavila zajedničkim djelovanjem ovih lica pri izvršenju krivičnog djela. Međutim, iz obrazloženja pobijane presude,

a posebno kada je u pitanju umišljaj ovih lica, vidi se koje okolnosti su dovele do toga da je u konkretnoj situaciji postojao zajednički dogovor gore navedenih lica za izvršenje krivičnih djela.

Optuženi Đogić Muhibija, Karahmet Ruvejda, Alić Belmina i Džafić Halida su znali da kandidat M. S. nije odustao od izbora na radno mjesto, jer od istog nije pribavljena pismena izjava o odustanku, pa su i pored toga donijeli odluku o izboru sljedećeg kandidata broj: 01-315/2018 od 07.09.2018. godine, a potom su odbili i prigovor oštećenog M. S., a koji se odnosi na propuste u provođenju konkursne procedure, te donijeli odluku broj: 01-356/2018 od 10.09.2018. godine.

Dakle, radnje koje su dokaznom građom potvrđene iz činjeničnog supstrata, potvrđuju zajedničko dogovoreno djelovanje optuženih Đogić Muhibije, Karahmet Ruvejde, Alić Belmine i Džafić Halide za izvršenje krivičnog djela.

To što su branioci Hadžić Ragib i Ahmetović Dino u žalbi opisali hronologiju cjelokupnog događaja, ne utiče na odgovornost optuženih, jer je ključ cjelokupnog problema u konkretnoj situaciji bila ta što su narednog kandidata izabrali sa konačne liste, a da pri tome nisu imali pismenu izjavu o odustanku prethodnog kandidata koji je ispunjavao uslove za zasnivanje radnog odnosa.

Dio obrazloženja, a kojeg je u žalbi istakao branilac Prnjavorac Fuad, a u odnosu na analizu dokazne građe odbrane, ne može se uzeti kao osnov koji bi potvrdio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka u odnosu na prezumciju nevinosti, jer se ova povreda ne može izvesti kao zaključak iz cjelokupnog obrazloženja prvostepene presude.

Dakle, kada se sagleda cjelokupna prvostepena presuda, ne može se zaključiti da je postupajući suda, prilikom donošenja svoje odluke, povrijedio prezumciju nevinosti optuženih, odnosno njihovo pravo na odbranu.

Znači, prvostepeni sud nije načinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se pozivaju branioci prilikom donošenja pobijane presude, niti je tom prilikom došlo do povrede krivičnog zakona. Činjenično stanje je pravilno i potpuno utvrđeno, a slijedom toga izveden je ispravan zaključak u pogledu krivične odgovornosti optuženih, kako u objektivnom, tako i u subjektivnom smislu.

Kada je u pitanju krivično-pravna sankcija, smatramo da je prvostepeni sud optuženima izrekao odgovarajuće krivične sankcije, a na osnovu težine i posljedice počinjenih krivičnih djela, kao i na osnovu svih olakšavajućih okolnosti koje su utvrđene u pobijanoj presudi. Izrečene uslovne osude su dovoljna prijetnja kaznom da optuženi ubuduće ne čine krivična djela.

Dakle, izrečene uslovne osude su odgovarajuće krivične sankcije, kojima se postiže svrha kažnjavanja, a shodno članu 7. KZ FBiH.

Radi svega navedeno, odlučeno je kao u izreci, a na osnovu člana 328. ZKP FBiH.

Zapisničar

Telalović Jela

Predsjednica vijeća

Bajramović Softić Amela